

PARAULA I VIDA

Els sants patrons de Catalunya

Davant la festa, els propers dies, de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, patrons de Catalunya, em vénen a la memòria aquestes paraules de sant Pau adreçades al seu deixeble Timoteu, que era bisbe de la ciutat d'Efes: «Recomano que feu pregàries, oracions, súpliques i accions de gràcies per tots els homes, pels reis i per tots els qui tenen autoritat, perquè puguem portar una vida tranquil·la i serena, tota donada a la pietat i a l'honestedat.» I l'Apòstol afegeix: «Això és bo i agradable a Déu, salvador nostre.»

Certament, si tenim en compte les orientacions que ens dóna la doctrina social de l'Església, el bon i eficaç funcionament de les institucions autonòmiques té una dimensió ètica i moral clara. En la situació actual es plantegen dificultats a moltes famílies, a molts treballadors, a

moltes empreses. Penso en el problema de l'atur, que ja ha superat els cinc milions d'afectats en el conjunt de l'Estat, problema que es fa més greu entre la joventut, àmbit humà en què l'atur assoleix el 50% dels joves en edat laboral.

L'Església, d'una banda, ha de guardar-se d'interferir en la política. L'organització de la societat i de les seves institucions és una responsabilitat dels polítics i dels ciutadans, com ens ha recordat Benet XVI en la seva primera encíclica *Déu és amor*. Afirmar que «l'Església no pot ni ha d'emprendre per compte propi l'empresa política de realitzar la societat més justa possible. No pot ni ha de substituir l'Estat. La societat justa no pot ser obra de l'Església, sinó de la política».

Sant Jordi (pintura de Jaume Huguet, s. xv, MNAC) i la sagrada imatge de la Mare de Déu de Montserrat, patrons de Catalunya

Tanmateix, l'Església —afegeix Benet XVI en la seva encíclica— «tampoc no pot ni ha de quedar-se al marge de la lluita per la justícia. Ha d'inscrir-s'hi mitjançant l'argumentació racional i ha de desvetllar les forces espirituals sense les quals la justícia, que sempre exigeix també renúncies, no pot afirmar-se ni prosperar». L'Església treballa per la justícia esforçant-se per obrir la intel·ligència i la voluntat de les persones a les exigències del bé.

també treballa per la justícia, donant exemple i esforçant-se per ésser solidària a la nostra societat, sobretot en aquests moments de crisi econòmica profunda i perllongada. No es tracta només de paraules o de bons propòsits, sinó de fets que responen a un dels tres objectius prioritaris del Pla Pastoral Diocesà que estem aplicant a l'arxidiòcesi de Barcelona, que té aquest enunciat: *La solidaritat, expressió de la fe cristiana*. He comentat aquest objectiu en un capítol de la darrera carta pastoral titulada «La solidaritat, expressió del nostre amor i de la nostra fe.»

Una evangelització sincera i coherent ha d'arribar a la solidaritat. I puc dir que en bona mesura ja s'està fent. Les 220 parròquies del nostre arquebisbat, davant la crisi, atenen de mitjana unes 150 famílies cada una, fet que dóna un col·lectiu d'un 150.000 persones ateses en les seves necessitats bàsiques, com és l'alimentació. Com deia en la carta pastoral esmentada, titulada *Nova evangelització i solidaritat*, «em plau agrair l'augment de la solidaritat per part de les parròquies, Càritas, congregacions religioses, institucions eclesials i moltíssimes persones que, com a voluntaris o donants, han fet i fan possible mitigar el patiment de moltes persones i famílies». La crisi, malauradament, continua. Ens diuen que aquest és un dels anys més difícils de tota la crisi. Per això, continua essent molt urgent la nostra solidaritat efectiva amb Catalunya i amb els problemes dels seus ciutadans i ciutadanes. Aquest és el compromís que hem de renovar en la festa dels sants patrons del Principat.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Junts contra l'atur juvenil

El FC Barcelona i el RCD Espanyol donen suport al programa «Joves a l'Atur», una iniciativa del cardenal Lluís Martínez Sistach, amb motiu de les seves Noces d'Or sacerdotals. Així es va posar de relleu el passat 11 d'abril, en una conferència de premsa a l'Arquebisbat on es va presentar aquesta iniciativa destinada a fer front als elevats índex d'atur juvenil, que superen ja el 50%. Aquesta iniciativa té com a lema «Marca un gol a l'atur juvenil», que figura en el cartell que sostenen, d'esquerra a dreta, el president del RCD Espanyol, Ramon Condal; el cardenal Lluís Martínez Sistach; i el president del FC Barcelona, Sandro Rosell. El programa «Joves a l'atur», realitzat a través de Càritas Diocesana, ofereix orientació laboral, cerca de feina, borsa de treball i coneixement de la llengua a joves de l'arxidiòcesi, més d'un miler dels quals ja se'n van beneficiar l'any passat. (Fotografia: Agustí Codinach)

GLOSSA

Caminar en plàcida soledat

Els fills d'un ancià en fase de malaltia molt avançada i irreversible —traspasat ara fa unes setmanes—, va tenir coneixement del text d'una carta que el seu pare, ja malalt, havia adreçat a una comunitat de contemplatives del seu poble d'origen en acabar una de les seves darreres estades. Escrivia: «Benvolgudes germanes! Abans de retornar a Barcelona, on em reclama una altra revisió mèdica, la meua esposa i jo els volem manifestar la nostra gratitud per les atencions rebudes, començant per l'acollida quan vàrem arribar al poble, fa unes setmanes. Sempre recordarem amb afecte i restaran en els nostres cors les seves paraules de consol i d'encoratjament i, especialment, les seves pregàries. Seria fàcil dir que els bons aires del poble m'han ajudat a recuperar-me, que també, però l'aire estava amarad de les seves pregàries. Jo no sé com agrair-ho, però estic convençut que Ell els ho pagarà amb escreix.»

«La meua pregària i l'ofertament dels meus patiments serà, també, per la seva comunitat, per la continuïtat del diàleg profund que mantenen amb Déu en la pregària. Aquest diàleg en què el que és important és escoltar més que parlar. Sé que, d'això, poc els en puc ensenyar, ja que són vostès les que, amb el seu testimoni, ens han ensenyat molt [...]. S'adonen de com n'és de bo, Déu? D'Ell ens ve sempre la força. Mai ho podrem agrair prou. [...]

Desitjo que en les seves hores de contemplació, germanes, descobreixin més i més el Déu Pare de bondat i de misericòrdia, sempre disposat a caminar al costat nostre...»

La vida contemplativa no sempre és ben entesa. Sovint es confon amb aïllament i manca de compromís allò que, ben al contrari, és donació i servei constant en la pregària. I és una sort saber que, fem el que fem, atrafegats com puguem estar, sempre hi ha persones que, potser sense conèixer-nos, però estimant-nos en la distància, pregunten per nosaltres dia rere dia.

L'autor de l'escrit sí que n'era conscient. Coneixia la gravetat de la seva situació. La confiança en Déu l'ajudava a fer el camí cap al moment final. Acompanyat per una família que l'agombolava en tot moment, sabia que caminava en la soledat de qui només té el Senyor per company de camí. Sabia que la malaltia avançava, però no es podia ni volia deixar vèncer. Per amor a la vida, per amor als seus, per amor a la voluntat de Déu, no es podia desanimar. Mentre li fou possible, va lluitar amb ànim. Després, s'abandonà plàcidament en mans de Déu tot vencent la malaltia fins al moment del trobament amb el seu Amor. «L'home animós venç la malaltia; però si es desanima, qui el reanimarà?» (Pr 18,15).

Enric Puig Jofra, SJ

Vaticà II: l'Església mira cap al futur

Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II

«L'Església, il·luminada amb la llum d'aquest Concili, tindrà —hi confiem— un augment de riqueses espirituals i, traient-ne noves energies, mirarà intrèpida l'esdevenidor. En efecte, portant a terme l'actualització oportuna i una assenyada organització de col·laboració mútua, l'Església farà que els homes, les famílies, les nacions dirigeixin realment el seu esperit vers les coses de dalt.»

DIUMENGE III DE PASQUA

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us inultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

► Salm responsorial (4)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor.*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapiguen que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

Jesús i els deixebles d'Emaús. Pintura d'Ivo Dulcic, Museu d'Art Modern de la Ciutat del Vaticà

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?». Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos». Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escriptures, i els digué: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

► Salmo responsorial (4)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor.*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?». Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisès y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

Per què busqueu el qui és viu entre els morts?

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana): Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8
 □ **dimarts**: Ac 7,51-8,1a / Sl 30 / Jn 6,30-35 ■ **dimecres**: 1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20 □ **dijous**: 1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16 □ **divendres**: Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47 □ **dissabte**: Ac 9,31-42 / Sl 115 / Jn 6,60-69 □ **diuenge** vinent, IV de Pasqua (litúrgia hores: 4a setmana): Ac 4,8-12 / Sl 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18.

El missatge pasqual de Lluç té una formulació pròpia, nova respecte de Marc i diferent de Mateu i Joan. El missatge dels dos homes amb vestits resplendents a les dones que acaben d'entrar al sepulcre és incisiu: «Per què busqueu entre els morts el qui és viu?». L'aparició de Jesús als deixebles reprèn aquest motiu de forma original. En primer lloc, malgrat que Jesús s'apareix als onze i als seus companys, els deixebles no s'ho acaben de creure. Per això Jesús els dóna signes que és vivent: els mostra les mans i els peus amb les nafres de la crucifixió. Però no n'hi ha prou, perquè els deixebles encara són incrèduls. Per això, Jesús demana quelcom per menjar i s'ho menja davant d'ells. Un gest prou sig-

nificatiu per mostrar que Jesús és vivent i que no cal buscar-lo més entre els morts.

En segon lloc, Jesús els obre el sentit de les escriptures. Aquest motiu ja ha estat la catequesi als deixebles que anaven a Emaús (Lc 24,26-27) i es reprèn en l'aparició als onze. En això resseguim els passos del cristianisme primitiu, que va descobrir a poc a poc molts textos de l'Antic Testament que il·luminen el misteri de Jesús, i sobretot el de la seva passió. En el text d'avui resulta nou que, a més de la referència a la llei de Moisès i als profetes, s'esmenten els Salmos. Ara bé, convé notar que en la passió de Jesús segons Lluç, els Salmos tenen un paper molt important (Salm 22 [Lc 23,24 i 23,35]; Salm 88 [Lc

23,36]; Salm 31,6 [Lc 23,46]; Salm 38,12 [Lc 23,49]). Cal recordar aquí que Lluç és un escriptor ordenat i acurat.

Finalment, l'aparició de Jesús als deixebles a Jerusalem rememora l'encàrrec missional de Jesús. El motiu de la missió que Jesús encomana als deixebles és una constant en les seves aparicions que no s'acaben amb la presència inesperada de Jesús entre els seus sinó que s'obren sempre a la missió apostòlica. En el cas de Lluç, aquest horitzó invita a continuar amb la lectura dels Fets dels Apòstols: la segona part de l'evangeli segons Lluç. El subratllat de Lluç és que Jerusalem en serà el punt de partença.

Oriol Tuñi, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

17. No es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode

Les paraules de Jesús sobre la Llei i els preceptes del judaisme (cf. Evangeli d'auvi) es presenten sovint a partir de la idea d'un Jesús liberal, és a dir, es dona al text un sentit moral: la interpretació liberal que Jesús fa de la Llei fa la vida més fàcil en comparació amb el *legalisme jueu*. En realitat, no és gaire convincent aquesta afirmació; en la pràctica, no es pot dir que el seguiment de Jesús sigui còmode. Això Jesús no ho va dir mai! Què volia dir, aleshores?

El rabí Jacob Neusner ens mostra que no es tracta d'una forma de moralisme, sinó que aquí tenim uns textos altament teològics, nosaltres diríem més exactament uns textos cristològics. Aquí és l'autoritat de Jesús la que està en joc. Crist està dalt la muntanya en el lloc de la Llei de Déu.

Aquí es destapa el punt capital de la disputa. Jesús s'entén ell mateix com a llei de Déu, com a paraula de Déu en persona. El pròleg grandios de l'Evangeli de Sant Joan: «Al principi

existia la paraula, i la paraula estava amb Déu, i la paraula era Déu», no diu altra cosa que el que ens diu Jesús en el sermó de la muntanya. El Jesús del quart evangeli i el Jesús dels evangelis sinòptics és el mateix: és el veritable Jesús *històric*.

El problema de la pretensió de Jesús de ser ell mateix en persona la Llei i el Temple, està molt lligat amb el tema d'Israel, de la comunitat vivent del poble, en la qual es realitza la paraula de Déu. Bona part del llibre del rabí Jacob Neusner (*A Rabbi talks with Jesus. An intermillennial interfaith exchange*. Doubleday, Nova York, 1993) es dedica a subratllar aquest segon aspecte. Pel que fa a l'Església, la resurrecció de Jesús, «el primer dia de la setmana» ja va fer que aquest *primer dia* es convertís en diumenge, el *dia del Senyor*, que espontàniament va incorporar els elements essencials del dissabte veterotestamentari entorn de la taula del Senyor.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

La pràctica de la meditació

En el moment present, la meditació és una pràctica que està emergint amb molta força en els països occidentals. La meditació té un paper cabdal en el desenrotllament espiritual d'una persona i en el descobriment de la seva missió en el món. S'estan descobrint els beneficis mentals, emocionals, físics i també socials i espirituals d'aquesta pràctica. Per això mateix, no és estrany que persones laïques i fins i tot agnòstiques o indiferents a les grans tradicions religioses, incorporin en la seva vida quotidiana mètodes de meditació que practiquen assíduament com una mena de ritual diari.

Des de la tradició cristiana hi ha també una especial atenció a la pràctica de la meditació. En aquest punt, seria bo tractar de sumar i veure el bo i millor que aporten les espiritualitats no cristianes en l'exercici de la meditació i en el silenci —com he dit en un altre article. Un monjo budista digué a Thomas Merton: «Abans que puguis meditar, has d'aprendre a no donar cops de porta.» Cal, a més, mostrar que també dins del cos de les espiritualitats hi ha una gran diversitat de propostes metodològiques de meditació que molt sovint s'ignoren.

Sense desmerèixer les aportacions del món oriental, cal destacar que la *meditatio* és una pràctica pròpia de la vida monàstica de tots els temps i que en l'actualitat vessa fora dels àmbits de la vida consagrada per fer-ne partícip el ciutadà secular.

De què parlem? La meditació és, essencialment, recerca. És un exercici que té com a finalitat esdevenir conscient del propi ésser i de la pròpia vocació en el món. Manca una atenció difícil de practicar, especialment en contextos summament estimulats on la *dispersio mentis* és aclaparadora.

La meditació és un exercici que fa intervenir el pensament, la imaginació, l'emoció i el desig. Aquesta mobilització és necessària per poder aprofundir en l'ésser personal i en el seguiment de la crida interior.

Francesc Torralba
Jesuclrist 2.0, Ed. Pòrtic (Grup 62)

SANTORAL

22. ✚ Diumenge III de Pasqua. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. Dilluns. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. Dimarts. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. Dimecres. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company

de Pau; sant Anià, bisbe; santa Calixta, màrtir.

26. Dijous. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Amaiz Barón, trapenc.

27. Divendres. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947); sant Toribí de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. xiii), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. Dissabte. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

ENTREVISTA

M. PILAR ADÍN

«Estimar-te i servir-te sempre i en tot»

El 8 d'octubre va ser beatificada a la catedral de la Seu d'Urgell la fundadora de la Congregació de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, la Mare Anna M. Janer Anglarill. La seva postuladora, la Gna. M. Pilar Adín, per descriure la seva fundadora, assegura que la mare Janer era una dona «a prova de bombes», però sobretot era humil, rica en misericòrdia, sense cap excepció ni discriminació en el moment d'oferir el seu servei als pobres i als malalts. «Conèixer més de prop la meua fundadora —afirma— m'ha ajudat a estimar més i més Jesucrist. La seva manera d'afrontar les dificultats també m'esperona a viure amb esperança el moment present. Jo també vull fer meu el lema escollit per a la beatificació: Estimar-te i servir-te sempre i en tot.»

Com definiria la Mare Janer?

Diria que és una mística catòlica de la caritat, encara que l'expressió pugui semblar agosarada. Mística, per la seva manera peculiar d'estar unida a Déu. Catòlica, en el doble sentit d'universal i eclesial. De la caritat, perquè va fer de l'amor a Déu i als germans el seu ideal de vida.

Quin és el seu llegat espiritual?

La M. Janer ens ha deixat per herència un carisma molt engrescador: el descobriment de Crist en el germà. En paraules seves: «Que t'estimi i et serveixi molt en els pobres i els malalts». D'aquest carisma es desprèn una espiritualitat molt peculiar que crec que resumeix molt bé el títol aparegut en algun diari arran de la beatificació: «Maternitat sense fronteres.»

El procés ha estat complicat o simplement enriquidor?

Ha estat llarg, sobretot, però hem après molt. Hi ha hagut moments d'aquells que pensava que no ens en sortiríem, però he de dir, per desmitificar una mica una certa comprensió burocratitzada de la Cúria romana, que sempre hem trobat una ajuda en la Congregació per a les Causes dels Sants.

Oscar Bardají i Martín

EN PAREJA

A veces me desanimo...

U no, que ya lleva algún tiempo tomando el pulso a las parejas que acuden a explicar sus problemas de convivencia y lo mal que lo pasan, puede llegar a la conclusión de que el amor con el paso del tiempo termina por agriarse. Al menos, eso parece suceder en muchos casos.

La cuestión real es que hay parejas que viven un terrorífico infierno, mientras que otras disfrutan de lo lindo en su convivencia, andan bien y, obviamente, no se vienen a retratar a casa del médico. Y aquí surge la pregunta del millón: ¿es la lotería de la felicidad la que es caprichosa o nos ganamos la suerte cada uno según nuestra dedicación y esfuerzo personal?

A veces me desanimo y pienso que los tiempos que corren no son los más apropiados para convivir amorosamente y a perpetuidad con otra persona. Que circulan malos aires que calan en lo más profundo de nuestro ser y nos transforman de pacíficas y enamoradas criaturas en violentos depredadores, destructores de todo lo que huele a cariño, ternura y amor.

Otras veces estoy más animado y pienso que la mayoría de nosotros somos buena gente, porque la bondad es la muestra más clara de la inteligencia humana, si no la humanidad ya no existiría, ¿no le parece? De tal manera que cuando nos atizamos dolorosos pescozones, se trata de una ofuscación pasajera, un sarampión temporal que pronto se nos va a pasar. No quiero pensar que nos hayamos vuelto malos de golpe, incapaces de amar y de perdonar. Soy optimista y confío y confiaré siempre en la bondad y en la capacidad innata de amar de las personas..., aunque algunas veces parece que hayan nacido privadas de esa suerte.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

AGENDA

Proper diumenge: Jornada de les Vocacions Natives

El proper diumenge 29 d'abril celebrarem la jornada de les Vocacions Natives. L'objectiu d'aquesta diada és ajudar les vocacions en la seva formació i sosteniment. Ajudem

la major part de seminaris que no tenen recursos per dur-ho a terme.

«Maria encoratja les vocacions en la missió». Aquest és el lema d'aquest any. La imatge de Maria en el cartell serveix per recordar als fidels que Ella segueix molt present i activa en la vida de l'Església i dels cristians.

En el cartell també es reflecteix com els apòstols són il·luminats per la llum de l'Esperit Sant. Escena que prepara la festa de la Pentecosta.

ACTES I CONFERÈNCIES

Facultat de Teologia de Catalunya i Institut Cultural Romanès. Conferència sobre «El cristianisme i la civilització europea», per Horia-Roman Patapievici, escriptor i president de l'Institut Cultural Romanès. A la seu de la FTC, dia 25 d'abril (12 h).

Formació Carmelitana. El P. Javier Frontela, carmelita descalç de Valladolid, presentarà els capítols 22-26 de *Las Fundaciones* de Sta. Teresa d'Àvila, amb la conferència «Fundacions de Beas de Segura i Sevilla». Dilluns 23 d'abril, 20 h, av. Diagonal 424 (Barcelona); i 21.30 h al c/ St. Miquel 44 (Badalona).

Grans Mestres Espirituals cristians. Pregària amb icones, a càrrec d'un membre de l'equip de l'Església ortodoxa de Barcelona. Dijous 26 d'abril (19 a 21 h). Organitza Centre Edith Stein (c/ València 244, 4t).

4a Trobada «Testimonis entre els pobres». Organitza el Secretariat de Marginació, re-

Noces d'or i plata de preveres i diaques

Enguany celebren les noccs d'or o de plata amb motiu dels 50 o dels 25 anys de la seva ordenació els següents preveres diocesans o amb càrrec pastoral a l'arxidiòcesi i religiosos amb càrrec pastoral:

Noces d'Or sacerdotals (1962-2012)

- Mn. Manuel Claret Nonell
- P. Enric Comas de Mendoza, SJ
- P. Àngel Gómez Sádaba, SDB
- P. Felip Guerrero Robles, OSA
- Mn. Joan Nonell Brunés
- P. Josep Oriol Oliveras Janer, SDB
- P. Isidre Rossell Soler, SDB
- Mn. Avelino Sápida
- Mn. Emilià Tarancón Elvira
- Mn. Francesc Tort Mitjans

Noces de Plata sacerdotals (1987-2012)

- Mn. Antoni Babra Blanco
- Mn. Jordi Carreter Cambra
- Mn. Josep Domènec Casanova
- Mn. Josep Francesc Folqué Nicolau
- Mn. Joaquim Iglesias Aranda
- Mn. Joan Juventeny Vergés
- Mn. Enric Ribas Baciana
- Mn. Josep M. Romaguera Bach
- Mn. Joan Villegas Acíen

Noces de Plata diaconals (1987-2012)

- Mn. Jordi Lligonya Asensio
- Mn. Juan Sánchez Ruf
- Mn. Josep Vidal Perelló

cordant Rosa Navarro i el P. Paco, al col·legi de les Teresianes (c/ Ganduxer, 58), dissabte 5 de maig (10.30 h). Conferència de Mn. Gaspar Mora i taula rodona amb Victòria Molins. Possibilitat de quedar-se a dinar (reserva prèvia abans del 27 d'abril), i a la tarda cinefòrum. Informació: Delegació de Pastoral Social (c/ Rivadeneyra 6, 8a, tel. 933 176 397 (matins), c/e: delpassocial@yahoo.es.

Basilica dels sants Just i Pastor (c/ Rera Sant Just s/n). Divendres 27 d'abril festa de la Mare de Déu de Montserrat. Missa a les 11, 13 i 20 h. Distribució de coques i de boix.

Concert a la Catedral de Barcelona. Diumenge 29 d'abril (20 h), concert de violoncel, a càrrec de Miquel Pujol, presentat pel Dr. Josep M. Martí Bonet. Entrada lliure.

EXERCICIS I RECESSOS

Grups d'Oració i d'Amistat conviden al Recés de Pasqua que se celebrarà el dissabte 28 d'abril a la Parròquia Major de Santa Anna (c/ Santa Anna, 29), amb Mn. Josep Anton Arenas, director espiritual del Seminari de Barcelona i canonge de la Catedral. Començarà a les 17 h i hi haurà Eucaristia. S'acabarà amb un espai de convivència al claustre. Obert a tothom. Informació: t. 932 181 005 o al c/e: goracionamistad@yahoo.es.

PELEGRINATGES

Tras las huellas de santa Juana Jugan. Peregrinación por los lugares más emblemáticos relacionados con la santa: Cancale (donde nació), Saint Servan, La Tour de St. Joseph... Del 16 al 22 de septiembre. Información y reservas: t. 934 673 244 (Raquel) y 651 374 461 (Magdalena).

BREUS

Visita pastoral a Santa Coloma de Gramenet. Amb motiu de la visita pastoral que el cardenal de Barcelona fa a l'arxiprestat de Gramenet, el dia 22 de març al matí es va reunir amb els preveres i diaques de l'arxiprestat i a la tarda va visitar l'Ajuntament, on fou rebut per l'alcaldesa de la ciutat, Núria Parlón, i signà en el llibre d'honor. Acompanyaren el cardenal en aquesta visita Mn. Salvador Bacardit, vicari episcopal, i Mn. Agustí Viñas, arxiprest de Gramenet.

PUBLICACIONS

Documents d'Església arriba al número 1.000. La revista quinzenal *Documents d'Església*, dirigida pel P. Bernabé Dalmau des de 1986 i editada per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, va arribar el passat 15 de febrer al número mil. Fundada l'any 1966 pel P. Hilari Ragner, va néixer tot just acabat el Concili Vaticà II i durant 45 anys ha fet i continua fent un molt bon servei publicant els principals textos eclesials en català. Després del P. Ragner, l'han dirigit també els monjos Adalbert Franquesa i Andreu Marquès. El dia 14 de maig (19.30 h), a l'aula magna del Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231) tindrà lloc un acte obert a tothom dedicat a aquesta revista. Presidirà l'acte el cardenal de Barcelona i l'abat de Montserrat. També parlarà el P. Dalmau, director de la revista.

Dotze catequesis sobre l'Any de la fe. El proper mes d'octubre començarà l'Any de la fe, promulgat pel Papa Benet XVI. El P. Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat, ens ofereix en aquest llibre titulat *L'Any de la fe: 12 catequesis per viure'l*, una eina molt bona per preparar aquest esdeveniment religiós. Llibre de 96 pàgines, publicat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

RECONeixEMENT

El P. Josep Massot, benedictí, premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Aquest prestigiós guardó, en la seva 44a edició, ha estat atorgat a aquest monjo de Montserrat pel seu llarg servei de 50 anys a la cultura catalana com editor de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat i director de les revistes *Serra d'Or* i *Randa*.

PALABRA Y VIDA

Los santos patronos de Cataluña

Ante la fiesta, en estos próximos días, de san Jorge y de la Virgen de Montserrat, patronos de Cataluña, vienen a mi memoria estas palabras de san Pablo dirigidas a su discípulo Timoteo, que era obispo de la ciudad de Éfeso: «Os exhorto a elevar plegarias, oraciones, súplicas y acciones de gracias por todos los hombres, por los reyes y por todos los constituidos en autoridad, para que podamos vivir una vida tranquila y apacible con toda piedad y dignidad.» Y el apóstol añade: «Esto es bueno y agradable a Dios, nuestro Salvador.»

Si tenemos en cuenta las orientaciones que nos da la doctrina social de la Iglesia, el buen y eficaz funcionamiento de las instituciones autonómicas tiene una clara dimensión ética y moral. En la situación actual se plantean dificultades a muchas familias, a muchos trabajadores, a muchas empresas. Pienso sobre todo en el problema del paro, que ya ha superado los cinco millones de afectados en el conjunto del Estado, problema que se agrava entre los jóvenes, colectivo en el que el paro alcanza al 50% de los que están en edad laboral.

La Iglesia, por una parte, debe abstenerse de interferir en política. La organización de la sociedad y de sus instituciones es una responsabilidad de los políticos y de los ciudadanos, como recordó Benedicto XVI

en su primera encíclica *Dios es amor*. Afirma que «la Iglesia no puede ni ha de emprender por su cuenta la empresa política de realizar la sociedad más justa posible. No puede ni debe sustituir al Estado. La sociedad justa no puede ser obra de la Iglesia, sino de la política».

Sin embargo, la Iglesia —añade el Papa en su encíclica— «tampoco puede ni debe quedarse al margen de la lucha por la justicia. Ha de insertarse en ella mediante la argumentación racional y debe desvelar las fuerzas espirituales sin las cuales la justicia, que siempre exige también renunciaciones, no puede afirmarse ni prosperar». La Iglesia trabaja por la justicia esforzándose en abrir la inteligencia y la voluntad de las personas a las exigencias del bien.

Y también trabaja por la justicia dando ejemplo y esforzándose en ser solidaria en nuestra sociedad, sobre todo en estos momentos de crisis económica profunda y prolongada. No se trata sólo de palabras o de buenos propósitos, sino de hechos que responden a uno de los tres objetivos prioritarios del Plan Pastoral Diocesano que ahora aplicamos en la archidiócesis de Barcelona, que tiene por enunciado *La solidaridad, expresión de la fe cristiana*. He comentado este objetivo en un capítulo de la última carta pastoral titulado

«La solidaridad, expresión de nuestro amor y de nuestra fe.»

Una evangelización sincera y coherente debe conducir a la solidaridad. Y puedo afirmar que en buena medida ya se está haciendo. Las 220 parroquias de nuestro arzobispado, ante la crisis, atienden a un promedio de 150 familias cada una, lo que suma un colectivo de unas 150.000 personas atendidas en sus necesidades básicas, como por ejemplo la alimentación. Como escribía en la carta pastoral mencionada, titulada *Nueva evangelización y solidaridad*, «me complace agradecer el aumento de la solidaridad por parte de las parroquias, Cáritas, congregaciones religiosas, instituciones eclesiales y muchísimas personas que, como voluntarios o donantes, han hecho y hacen posible aliviar el sufrimiento de muchas personas y familias». La crisis, por desgracia, continúa. Nos dicen que este es uno de los años más difíciles de toda la crisis. Por ello, continúa siendo muy urgente nuestra solidaridad efectiva con Cataluña y con los problemas de sus ciudadanos y ciudadanas. Este es el compromiso que hemos de renovar en la fiesta de los santos patronos del Principado.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona